

[Mimi Jakobsen]

skridtspartiet ikke har været med i finanslovforhandlingerne, kan jeg da kun kvittere for og sige, at det tager vi andre som en kompliment.

Med hensyn til lovforslaget vil jeg rette en varm tak til sundhedsministeren og regeringen. Der er ingen grund til på en god dag eller i en god stund som denne at begynde at fordybe sig i alle de trængsler, man har været igennem. Vi er nogle partier, der gennem de seneste år har interesseret os for, hvordan det gik med Rigshospitalet, og vi har vel alle haft en fornemmelse af, at det gik vistnok lidt hårdt for sig med for mange besparelser og for megen drift, der gik tabt dér.

Derfor er det så glædeligt, at vi nu får en næsten ubeskåret udgave af det, som er visionen for Rigshospitalet, og det vil jeg gerne sige ministeren varmt tak for. Det er klart, at man altid i sidste øjeblik kan flytte 10 mio. kr. frem og tilbage fra det ene år til det andet. Det er også helt i orden, men jeg vil gerne understrege, at der i dette lovforslag, som jeg ser det, ligger en klar investering i nogle håb for Rigshospitalet, nogle fremtidsvisioner for Rigshospitalet, men der ligger også nogle store forpligtelser for Rigshospitalet til, at man lever op til nogle ting, som – jeg går ud fra, det var sådan noget, fru Birgitte Husmark refererede til – selvfølgelig kan virke ubehageligt. Men samtidig giver man Rigshospitalet og dets personale og patienter et lys for enden af tunnelen og siger: Det kan godt være, det går lidt ned ad bakke på dette område, og at der skal ske indskæringer her, men vi har nogle mål, vi arbejder hen imod, som vi er fælles om, og som kommer til udtryk både i lovforslaget og i den handlingsplan, som ligger til grund for lovforslaget.

Selvfølgelig er det rigtigt, at det havde været meget godt, hvis handlingsplanen først var blevet offentliggjort. Til gengæld har jeg indtryk af, at vi alle sammen havde læst den, inden vi nåede hertil, så det går jo nok endda.

Det er godt, at vi får fjernet den gældsforpligtelse, der lå for Rigshospitalet. Hvad skal man stille op med den andet end at fjerne den? Det har ingen mening ikke at stryge den.

Det er godt, at vi får en forhøjelse af driftsudgifterne. Man kan gøre disse tal op på mange måder, og det overrasker mig ikke, at fru Pia Kjærsgaard falder over denne milliard, som det kan lanceres som. Det er nok et noget min-

dre beløb, hvis man går ned i tallene og ser, hvor forskellen fra i dag egentlig ligger.

Men lad os ikke skændes om det. Det er i hvert fald en plan, som jeg synes ser meget lovende ud, og som giver håb om, at vi får et grundlag for at skabe det center, som vi også efter CD's mening kun kan have ét af i Danmark.

Det er rigtigt, at vi giver mulighed for nogle anlægsinvesteringer. En hel del af det kan vel gå ind under fremrykning af statslige aktiviteter, give beskæftigelse og sådan noget, men jeg vil gerne understrege, at det ikke alene er derfor, vi har fundet det fornuftigt at sætte det i gang. Det er ud fra nogle sundhedsmæssige betragtninger, og jeg vil gerne understrege, at det, vi her gør med Rigshospitalet, ikke er noget, der bare er til gavn for en enkelt institution på Blegdamsvej. Det er et løft, vi giver dansk sundhedsvæsen, og også jeg har hæftet mig ved, at der overalt i bemærkningerne står »i samarbejde med det øvrige sundhedsvæsen«. Det er vigtigt, og jeg mener også, det meget tydeligt fremgår af handlingsplanen, at det er tænkt sådan. Rigshospitalet skal ikke være verdensmester på alle distancer, men skal finde samarbejdspartnere på forskellige områder, hvor andre hospitaler og miljøer er lige så skrappe eller skrapere til bestemte ting, end Rigshospitalet er.

Jeg vil slutte af med at svare på det, hr. Jørgen Winther var inde på: hvorfor der nu kommer denne reaktion fra amtsrådsmedlemmerne. Hr. Jørgen Winther var så elskværdig også at nævne nogle af CD's medlemmer, som vi godt kender; vi er jo ikke flere, end at vi kender dem alle sammen. Jo, hr. Jørgen Winther, én af forklaringerne er nok, at man nu er gået så heftigt ind for decentralisering i alle disse år bl.a. fra Venstres side, at det efterhånden er blevet forståelsen, at ligegyldigt hvad, så skal alt decentraliseres ud i mindste detalje. Den mener jeg ikke holder.

Der går en lille sød vandrehistorie om nogle EF-forhandlinger, hvor man talte om at skabe et netværk af nationale centre, der skulle samarbejde internationalt med hinanden. I den forhandling mødte Frankrig med tre muligheder for centre, Tyskland med fire, og den danske embedsmand sagde så: Ja, vi har jo Odense og Århus og Aalborg og København – og så tilføjer jeg bare som lokalpatriot: Og hvad med Fakse Sygehus?